

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 126/11

Luksemburg, 24 listopada 2011 r.

Wyrok w sprawie C-70/10

Scarlet Extended SA / Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs
SCRL (SABAM)

Prawo Unii stoi na przeszkodzie wydanemu przez sąd krajowy nakazowi zobowiązującemu dostawcę dostępu do Internetu do wdrożenia systemu filtrowania mającego na celu zapobieganie niezgodnemu z prawem pobieraniu plików

Tego typu nakaz nie jest zgodny z zakazem nakładania na takiego usługodawcę ogólnego obowiązku nadzoru ani z wymogiem zapewnienia odpowiedniej równowagi pomiędzy, z jednej strony, prawem własności intelektualnej, a, z drugiej strony, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej, prawem do ochrony danych osobowych oraz wolnością otrzymywania i przekazywania informacji

U źródła omawianej sprawy leży spór pomiędzy Scarlet Extended SA, dostawcą dostępu do Internetu, a SABAM – belgijską organizacją zarządzającą prawami w zakresie udzielania zezwoleń na wykorzystywanie przez podmioty trzecie utworów muzycznych autorów, kompozytorów i wydawców.

W 2004 r. SABAM stwierdziła, że internauci korzystający z usług Scarlet pobierają z Internetu, bez zezwolenia i bez uiszczania opłat, utwory zapisane w katalogu SABAM za pomocą sieci „peer-to-peer” (przejrzysty środek pozwalający na wymianę treści, niezależny, zdecentralizowany i wyposażony w zaawansowane funkcje wyszukiwania i pobierania).

Na wniosek SABAM prezes tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) nakazał Scarlet jako dostawcy dostępu do Internetu, pod groźbą okresowej kary pieniężnej, doprowadzenie do zaprzestania tych naruszeń praw autorskich, poprzez uniemożliwienie przesyłania lub odbierania przez jej klientów, w jakiegokolwiek formie, za pomocą programów „peer-to-peer”, plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne z repertorium SABAM.

Scarlet wniosła apelację do cour d’appel de Bruxelles podnosząc niezgodność nakazu z prawem Unii z tego względu, że nałożył on na nią *de facto* ogólny obowiązek nadzorowania połączeń w jej sieci, co pozostaje w sprzeczności z dyrektywą o handlu elektronicznym¹ i z prawami podstawowymi. W tym kontekście cour d’appel de Bruxelles zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy prawo Unii pozwala państwom członkowskim dopuścić, by sąd krajowy nakazał dostawcy dostępu do Internetu wdrożenie systemu filtrowania połączeń elektronicznych – o zasięgu ogólnym, w celach zapobiegawczych, na jego wyłączny koszt i bez ograniczenia w czasie – w celu identyfikacji nielegalnego pobierania plików.

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał przypomniał przede wszystkim, że podmioty praw własności intelektualnej mogą występować o wydanie nakazu przeciwko pośrednikom, takim jak dostawcy dostępu do Internetu, których usługi są wykorzystywane przez podmioty trzecie w celu naruszenia ich praw. Zasady wydawania nakazów podlegają prawu krajowemu. Niemniej jednak, te przepisy krajowe muszą pozostawać w zgodności z ograniczeniami wynikającymi z prawa Unii, takimi jak w szczególności przewidziany dyrektywą o handlu elektronicznym i skierowany do organów krajowych zakaz przyjmowania przepisów zobowiązujących dostawców dostępu do Internetu do prowadzenia ogólnego nadzoru nad informacjami, które przekazują oni w ramach swoich sieci.

¹ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 178, s. 1).

W tym względzie Trybunał stwierdził, że taki nakaz wymagałby od Scarlet prowadzenia aktywnego nadzoru nad wszystkimi danymi każdego z jej klientów w celu zapobieżenia wszelkim naruszeniom praw własności intelektualnej. Wynika z tego, że omawiany nakaz nałożyłby obowiązek sprawowania ogólnego nadzoru, co jest niezgodne z dyrektywą o handlu elektronicznym. Ponadto taki nakaz byłby niezgodny z mającymi zastosowanie prawami podstawowymi.

Ochrona prawa własności intelektualnej została wprawdzie przewidziana w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Niemniej jednak, z Karty ani z orzecznictwa Trybunału w żaden sposób nie wynika, by prawo to było nienaruszalne i że w konsekwencji powinno być objęte bezwzględną ochroną.

Tymczasem w niniejszym przypadku nakaz ustanowienia systemu filtrowania oznacza nadzorowanie, w interesie podmiotów prawa autorskiego, wszystkich połączeń elektronicznych realizowanych w sieci danego dostawcy dostępu do Internetu, przy czym nadzór taki jest ponadto nieograniczony w czasie. Co za tym idzie, taki nakaz stanowiłby kwalifikowane naruszenie wolności prowadzenia przez Scarlet działalności gospodarczej, ponieważ zobowiązywałby ją do wprowadzenia złożonego, kosztownego i trwałego systemu informatycznego na jej wyłączny koszt.

Co więcej, skutki takiego nakazu nie ograniczyłyby się do Scarlet, gdyż sporny system filtrowania może naruszać także prawa podstawowe jej klientów, a mianowicie ich prawo do ochrony danych osobowych oraz wolność otrzymywania i przekazywania informacji, chronione Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Oczywiście jest bowiem, po pierwsze, że nakaz ustanowienia systemu filtrowania pociągałby za sobą konieczność przeprowadzania systematycznej analizy wszelkich zawartości oraz gromadzenie i identyfikację adresów IP użytkowników, od których pochodzą przesłane w sieci nielegalne treści, przy czym adresy te stanowią chronione dane osobowe. Po drugie, istnieje ryzyko, że omawiany nakaz naruszyłby wolność informacji, ponieważ system ten mógłby nie rozróżniać w wystarczającym stopniu niezgodnej z prawem zawartości i zgodnej z prawem zawartości, skutkiem czego jego wdrożenie mogłoby doprowadzić do blokady połączeń o zawartości zgodnej z prawem.

W konsekwencji Trybunał stwierdził, że wydając nakaz zobowiązujący Scarlet do wdrożenia takiego systemu filtrowania sąd krajowy nie spełniłby wymogu zapewnienia odpowiedniej równowagi pomiędzy, z jednej strony, prawem własności intelektualnej, a, z drugiej strony, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej, prawem do ochrony danych osobowych oraz wolnością otrzymywania i przekazywania informacji.

Trybunał udzielił zatem odpowiedzi, iż prawo Unii stoi na przeszkodzie skierowanemu do dostawcy dostępu do Internetu nakazowi wdrożenia systemu filtrowania wszystkich połączeń elektronicznych przekazywanych za pośrednictwem usług tego dostawcy, mającego zastosowanie bez rozróżnienia w stosunku do wszystkich jego klientów, w celach zapobiegawczych i na wyłączny koszt dostawcy oraz bez ograniczeń w czasie.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106